

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

35. De cæco apud Jericho.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Gratiarum actio post confessionem.

Christi modestia.

Discam, à confessione me colligere, ad gratias pro beneficio reconciliationis. Porro iste regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. Mirus affectus grati animi. Prudenter autem Christo dicente: *Et novem ubi sunt?* tacuit, nolens accusare alios, quod nos vulgò libenter facimus, simili occasione. Denique modestiam Christi mirare in redarguendo: *Et non est inventus, qui daret gloriam Deo:* non ait, *mibi.* Benignè autem Samaritanum complexus, ait illi: *Surge, vade, quia fides tua te salvum fecit,* & est credibile à lepra etiam spirituali curasse illum.

MEDITATIO XXXV.

De cæco apud Iericho. Luc. 18.

Matth. 20. Marc. 10.

PUNCTUM PRIMUM.

Cæci fides.

Luc. 13. 39.

Fervor. Constantia.

1.
2.
3.
Impedimenta orandi.

4.

PRecatio cæci. Plena fide & fiducia: *Iesu Fili David miserere mei!* Confitetur Messiam & potentem salvare. 2. Fervens, ingeminando: *Fili David, miserere mei.* 3. Constans adversus increpantes, *ut taceret.* Cogitabo, me cæcum esse, utroque oculo, cognitionis & amoris, cæcitate ignorantia, & passionis, ut apud Bernardum & sedere me otiosum, mendicando à creaturis solatia. Clamabo igitur ad Christum, ut iste: nec morabor obstrepentes, qui solent esse maximè quatuor. 1. Tumultus varia-

variarum cogitationum, quæ impediunt attentionem. 2. Remorsus ex conscientia peccatorum, qui gignit diffidentiam. 3. Necessitas ac miseria corporis. 4. Occupationes & curæ rerum externarum. Quin ipsi, qui Christum comitantur, avocant ab oratione, etiam per speciem boni. At ego pergam clamare, & ex importunitate obstantium acuam fervorem orandi, tantò magis clamando: *Iesu, miserere mei, & libera me, quia egenus & pauper sum ego, & cor meum conturbatum est intra me.* *ps. 108. cor 22.*

PUNCTUM II.

EXauditio precantis. 1. *Iesus stetit, & iussit illum adduci ad se.* Initiò dissimulaverat, ut probaret constantiam. Sistit cursum Sol justitiæ, causâ hominis. 2. *Cæcus projecto vestimento, exiliens venit ad Iesum,* exultavit, spe recipienti visum. Sic interius vocati relinquunt omnia, ut Christum sequantur. 3. *Rogat Dominus: quid vis? quia gratiam suam dat volentibus dispositis. Respondet cæcus: Domine, ut videam.* Idem optem ego, ut videam: nam *hæc est vita æterna, ut cognoscant te Deum verum, & quem misisti Iesum Christum:* ut videam voluntatem tuam, ad implendum, & meipsum ad humiliandum: & res creatas, ad te laudandum ut videam aliquando te, sicuti es. *Dicito mihi, ut cæco illi: respice, & factum erit.*

1. Dissimulat Christus.
2. Exultat cæcus.
3. Visum recipit.
Marc. 10. 50. Ioan. 17. 3.

PUNCTUM III.

Luc. 18.

42.

Ob fidē
sanatur.

Matt.

9. 28.

Marc.

18. 23.

Duplex
illumi-
natio.

Fidei Dominus tribuit sanitatem: *Fides tuate saluum fecit: & confestim vidit.* Quod erat potentia & misericordia suae opus, fidei attribuit, tanquam disponenti & impetranti. Sic petiit aliis à cæcis: *Creditis, quia hoc possum facere vobis?* Et illis affirmantibus, *statim aperti sunt oculi eorum:* sed quendam alium non statim de integro illuminavit, ob imperfectam fidem, tamen *ethi salivam suam adhibuit, & oculos tetigit.* Initiō enim videbat homines sicut arbores. Sic sunt duo modi illustrationum: quidam extraordinarius, ut D. Pauli: quidam per gradus, proficiendo. Cæcus hic *sequebatur eum magnificans Deum:* effectus illustrationis, insistere vestigiis Christi, & Dei gloriam prædicare.

MEDITATIO XXXVI.

De cæco nato. Ioan. 9.

PUNCTUM PRIMUM.

Ioan. 9.

1.

Justos
respicit
Jesus.

2.

Morbus
non
semper
pœna.

Pateriens Iesus vidit hominem cæcum à natiuitate. Hic intuitus misericordia; quo nisi Deus præueniat nos, non illuminamur, & respicit quidem omnes, sed maximè electos. Optabo sic ab eo aspici. 2. Quærebant Apostoli de causa cæcitatibus. Respondit: *Neque hic peccavit, neque parentes eius: sed ut manifestentur opera Dei in illo.* Discamus, quia non semper peccata sunt